

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 305

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ τέταρτοι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 16 Δεκεμβρίου 1884.

Ἡ ΠΡΟΒΑΣΙΣ

Μαῦραι ἡμέραι ἀνάτειλαν διὰ τὸν πρωθυπουργόν. Σιγὰ σιγὰ, χωρὶς ταραχῆν, χωρὶς νὰ παρουσιασθῆ ἀνάγκη καταφυγῆς εἰς ἔκτακτα καὶ ἀπεγνωσμένα μέτρα, καταρρεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποσυνιθέμενος ὁ ἐπίπλαστος ὄγκος τῆς ἰσχύος, κλονίζεται, πίπτει, θρυμματίζεται.

Πέρυσιν ὁ Ναβουχοδονόσορ αὐτός, ἀλαζών καὶ αὐθάδης, ἔστησε τὸ χονδροειδὲς ξθάνον του εἰς τὸ μέσον τῆς Βουλῆς καὶ προσεκάλει τὰ πλήθη αὐστηρῶς νὰ πέσωσι νὰ προσκυνήσωσιν αὐτόν. Ἐφέτος κρύπτεται κατὰσχυμένος εἰς τὸ βάθος τῆς ἀμάρτης του καὶ φεύγει ὡς δραπέτης ἐνῶ ἀντηχοῦσιν εἰς τὰ ὦτά του αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῆς χαρᾶς τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἐπαίσχυντον ἦταν του καὶ τὸν καταδιώκουσι καθ' ὁδὸν αἱ ἀραὶ καὶ οἱ χλευασμοὶ τῶν τυραννηθέντων πολιτῶν. Πέρυσιν εἶχε 170 ὁπαδοὺς, τρία ὑπουργεῖα, καὶ ὁμάδα τραπεζιτῶν, μεθ' ὧν ἐβουλευέτο πῶς ν' ἀπορροφήσῃ καὶ τὴν ὑστάτην ἰκμάδα τοῦ Ἰβριῶτος τοῦ ταλαιπώρου λαοῦ. Ἐφέτος οἱ ὁπαδοὶ του ἐδεκατίσθησαν οἰκτρῶς, τοὺς τραπεζίτας του συνέτριψάν οἱ γρόνθοι τῆς δικαιοσύνης καὶ κινδυνεύει νὰ μείνῃ χωρὶς κανέν ὑπουργεῖον. Ἀπεδίωκε τότε αὐθαίρετως τοὺς βουλευτάς. Περεχάρασε τὴν νύκτα ὡς κινδολοποῖς τοὺς νόμους τοῦ κράτους, ἐσφρηλάτει ἀλύσεις ἑμοῦ μετὰ τὴν εὐπειθῆ ἀγέλην τῆς κλειτονοψηφίας του, ἐσχημάτιζεν ἀμαρτωλὰς ἀπαρτίας καὶ ἐξέχυνεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἔθνους κατακλυσμὸν φόρων διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν σπατάλην του. Ἐφέτος ζητεῖ ταπεινῶς τὴν συνδρομὴν τοῦ κ. Τσαχταίρη καὶ μνηύει νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κ. Φρόνιμον ὅστις ὡς ἀλλοτρίου φρόνιμος δὲν ἔρχεται.

Τὸ τέλος τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἶνε γνωστὸν ἐκ τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Καὶ ὁ κ. Τρικούρης οἰκτρῶς τιμωρηθεὶς διὰ τὴν ὑπερηφάνειάν του θὰ καταντήσῃ ὅπως κατήντησεν ἐκεῖνος καὶ θὰ συναγελάζηται μετὰ Μανδάλων καὶ Δεμαθῶν καὶ Καζάτζηδων καὶ Σιεφχνιδῶν.

Λοιπόν, κ. πρωθυπουργέ, ἡ ποίμνη σου ἐσυλήθη χωρὶς νὰ ὕλα-

κίησωσιν εἰ κύνες τοῦ κ. Σταμούλη. Ἐφυγον οἰκειοθελῶς τὰ πρόβατα ἀπὸ τὸν ἀστοργὸν ποιμένα. Τί κάμνει ἡ Κίτσα σου καὶ ἡ Κίχλη σου καὶ ἡ Καρχακάξα σου, κύριε πρωθυπουργέ; Διαιτὶ δὲν τὰς ἐξαποστέλλεις εἰς τὰς ἐπαρχίας νὰ σοὶ συνάξωσι τοὺς ὑπολειπομένους ὡς λέγεις ὑποστηρικτὰς σου; Φοβεῖσαι μὴ δαπανήσῃς τὰ ἔθνη καὶ χρήματα, ὡς ἐφευρέτα καὶ τροφεὺ τῶν κτηνοφάντων, ἢ εἶσαι βέβαιος ὅτι ἄλλους ὁπαδοὺς δὲν ἔχεις νὰ προσκαλέσῃς εἰς ἐπικουρίαν; Ὅσους ἔχεις, ἔχεις καὶ οὐτε αὐτοὺς δὲν ἔχεις βεβαίως, διότι καθ' ἐκίστην σοὶ δεκατίζεται ἡ ὁμάς σου καὶ αὐτομολοῦσιν εἰ στρατιῶταί σου, ὡς πινένδοξε νικητὰ τοῦ Καραλή Δερβέν.

Δὲν προφθάνεις νὰ μετρήσῃς τοὺς φεύγοντας. Ποῖος σοὶ ἔφυγε πρῶτος καὶ ποῖος ὑστάτος; Πρῶτος σοὶ ἔφυγε βεβαίως ὁ νοῦς σου, αὐτὸς σ' ἐγκατέλειπε καὶ σὲ ἄφησε νὰ πέσῃς εἰς τὸ βάραθρον τὸ ὁποῖον δὲν ἔβλεπες. Ἐπειτα σοὶ ἔφυγε τὸ μεταλλικὸν καὶ ὁ Μεταλλινός, ἡ στρατηγικὴ σου ἱκανότης καὶ ὁ κ. Βελισάριος, ἡ εὐσαρκία σου καὶ ὁ κ. Παχὺς. Εἶπες ὅτι ἡ Ἑλλὰς θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Ἐπροφῆτευσες ἡ Ἑλλὰς διὰ νὰ ζήσῃ ἔπρεπε ν' ἀποτινάξῃ τὸν ζυγὸν σου καὶ δι' αὐτὸ σὲ κρημνίζει. Ὁλίγας ἡμέρας ἀκόμη καὶ εἰς τὸ μέγαλον σου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πανοπωλεῖον τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὴν ἀπέραντον αὐτὴν ἀποθήκην τοῦ καπνοῦ, τοῦ πετρελαίου, τῶν πυρῶν καὶ τῶν λοιπῶν μονοπωλίων σου θὰ τεθῆ ἐπιγραφή «Ὀριστικὴ διάλυσις ἐκ χρεωκοπίας.»

Εβδομάς νεφών και θαρούδων, ανέμων και ψηφοφοριών, βροχών και λόγων, καταγίδων και διαδηλώσεων, ευδίας και υπομνηστικής κρίσεως. Η τελευταία αυτή διαρκεί έτι' άλλ' όσον είναι ευχάριστος διχ τον τόπον, όστις θέρχιση νάναζωγονήται όλίγον, τόσον είναι δυσάρεστος διχ τον πρωθυπουργόν και τους ανθρώπους του. Και διχ τούτο από της προχθής προσπαθεί νά την άποσοδήση παντί σθένει μεταδλήθει εις Αϊόλον και λύσας τους άσκούς του ταμείου του δημαρτίου και του ιδιωτικού ταμείου των φίλων του. Δυστυχώς όμως δι' αυτόν ή πολιτική του αυτή μέθοδος είναι πολύ έωλος και δεν θά εύδοκιμήση αυτήν την φοράν.

Πώς έκατήνησεν ο άγέριος δυνάστης και παντοκράτωρ! Αυτός όστις είχε συνειθίσει νάκοιλουθήται από άπειροπληθή ούραν 40 και 50 ψέφων και σωμάτων νά ξεπέση εις το έλεος του Παρασκευά και εις την εύπλαγχνίαν του Πατσάλη! Του έφυγεν ο Παπαμιχαλόπουλος, του έφυγεν ο Τερτίπης, του έφυγεν ο Μπογδάνος! Του έφυγεν έπί τέλους και αυτός ο Μεταλλινός, μολοντιχάρει αυτόν εισήγαγε το νέον νομισματικόν σύστημα και έζήτησε νά άρη την άναγκαστικήν κυκλοφορίαν' αλλά το μεταλλον, έξ ου είναι κατεσκευασμένος ο αξιόταμος βουλευτής, φαίνεται ότι δεν είναι κίβδηλον και δι' αυτόν δεν ήδύνατο πλέον νά παραμείνη εις το έργαστήριον της κίβδηλειχ των συνειδήσεων του κ. πρωθυπουργού.

Τής μεταναστεύσεως ταύτης δεν υπέρηθεν ούτε ο Βελισάριος. Προκισθάνθειχ τί έμελλε νά συμβή και κατανοήσεχ μι ποίον είχε νά κάμνι, έπρόλαβε και έφυγε προτού τυφλωθι υπό των ρουφετιών του Ίουστινιανού.

Ο μόλιος ο όποιος του έμεινεν ακλόνητος και πιστός είναι ο αξιότιμος βουλευτής Καλαμπάκας, ο κ. Άλκιβ. Μάνδαλος. Και έδημοσίευσε μάστιχα δήλωσιν εις τις έφημερίδας έν ή μηχανώνων, λέγει, ότι πολλά διαδίδονται περί της θέσεως των βουλευτών, σπεύδει νά κοινοποιήση ότι ούδύλλως μετέλλαξε πολιτικήν, υποστηρίζει δέ ως πάντοτε το ύπουργείον φρονών ότι είναι ώρέλιμον τή πατρίδι. Δέν πράττει δέ τούτο χάρι ρουφετιών και προς άποδείξει τούτου, προσθέτει, ότι και άν διωρισθι τις τή συστάσει του εις οίκανήποτε θέσιν άποσύρει ήδη την σύστασιν. Πληροφροσύμεθα ότι ο κ. Δημητρακάκης άκούσας τούτο έδήλωσε και αυτός ότι άποσύρει από της παρειά; του κ. Μανδάλου το ράπισμα το όποιον τή είχε δώσει πέρσαι.

Φαίνεται ότι ο κ. Άλκιβιάδης γράφων την πολύκροτον δήλωσιν του είχε υπ' όφιν του το εύγγελικόν ρητόν καθ' ή μεγαλειτέρα χαρά πανηγυρίζεται έν τή ούρανφ έπί τή έπιστροφή άμικτωλθι. Άλλά διχ νά υπάρχη άμικτωλός και μετάνοια πρέπει νά προϋπάρχη άμαρτία. Έφ' ή και ο εύγγελικός βουλευτής, όστις όλλοτε είχε δείξει τόσον σεβασμόν προς άλλο ρητόν του Εύγγελίου λέγον «όταν τις ρακίση ύμās στρέψατε και την άλλην παρειάν», δώμισε πρώτον πάντας τους φίλους και τους όπαδούς του και έπειτα έσπευσε νάποπλύνη άφ' έαυτού τον ρύπον δηλών ότι άποσύρει τάς συστάσεις.

Είνε έξίσου παράδοξος και άνεξήγητος ή σύγχυσις του πρωθυ-

πουργού, του τέσον όλλοτε άποθύς και άποθήτου και ψυχρού. Η άποθνήσκουσα αυτή κατάστασις του έξεδηλώθη πληρέστατα έν τή παρ' του δανείου άγορεύσει του, συγκεκριμένη και άλογιστή εις άνήκουστον βαθμόν. Και κατήνησε νά φελλίχη ως μωρον ότι ή έπιτυχία του δανείου έγκειται ακριβώς έν τή άποθνήσκουσα αυτού. Συμρώνως προς το λογικόν τούτο άδύνατον άποθνήσκουσα μεταφύριον εις τις έλλογας θά είναι βέβαιος νικητής και τροφωδύχος, αν έχη έν άλληρον εις την τσίπην του πρέπει νά έβ' χάση δικήν βεβικωθι δι: το έχει, αν είναι ύγιής πρέπει νάρρωσθη δι: νά πεισθι παρ' της ύγειας του. Υπό την έποψιν ταύτην έννοούμεν πληρέστατα τόρα και έκείνο το όκοσον ειπε πρό τινος ότι ή Έλλάς έχει την δόκαμιν νά ζήση και θά ζήση. Προς τούτο δέ προσπαθεί παντί τρόπω νά την εξεντλήση, νά την εξευτελίση, νά την κατατρέψη, όπως άποθνήσκουσα ζήση, άφού έν τή άνυπαρξία έγκειται ή ύπαρξις.

Εις την γαλλικήν έφημερίδα Matin άνηγγέθη πρό τινος διά τηλεγραφήματος έντευθεν ή παρικήσις του τέως έν Μεδρίτη πρέσβειος της Έλλάδος, όστις έν τή τηλεγραφήματι άπεκαλείτο Σκουλούπης. Η παρικήσιν αυτή του δνόματος του τέως κοινώς όνομαζομένου Σκουλούδη ήδύνατο νά εξηγηθι λογικώς ως λάθος ή κατά την μεταδίδοσιν του τηλεγραφήματος ή κατά την τύπωσιν. Άλλά πρό όλίγων κλίην ήμερών έν τινι άθηναίική έφημερίδι: παραδόξως άνεγράφετο ή παρ' το όθωμανικόν σύλληψις ληστού τινος φέροντος ακριβώς το αυτό όνομα Σκουλούπης. Έκ τούτου άγόμεθα νά πιστεύσωμεν ότι ο άτακτοκρίτης της παρισίνης έφημερίδος έξζυρε καλώς τί έτηλεγράφαί, κάλλιον δ' ίσω; ήμίν το άληθές όνομα του βουλευτού Σύρου, ών πιθανώς τις' έκ των μετόχων της: Κωπαίδος.

Χθές οι ύπουργικοί έώρταχον την μνήμην του άγίου των καπνοκοπητήριων Έλευθερίου, του θυματουργήσαντος προχθής το έσπέρας έν τή πλατεία της Όμονοίας.

Περίεργον πώς ή Νέα Έφημερίς έλησμόνησε νά παρκτηρήση την σύμπτωσιν ταύτης της έορτής του άγίου Έλευθερίου, και τοι ύπουργικόν, ταίς ήμέραις ακριβώς αύταις, καθ' ή; έπίσης όσονούπω έπιτελουμένη έορτάζεται ή άπελευθέρωσις του έθνους από της Τρικουποκρατίας.

Ο μάλλον φρόνιμος των βουλευτών μας άντιπρόσωπος Βόλου μόλις ήξιώθη έν τή Άκροπόλει διατίχου βιογραφίας.

Με το κράνος βαρύ 'ς το σκοτάδι παρακαλούμεν τον κ. Γεώργιον Παράτην διευθυντήν του γραφείου της Βουλής με την λόγην σέ χίρι θρασύ νά έπιστήση όλίγην περισσοτέραν προσοχήν εις τχ τού θωραίου των δημοσιογράφων και νά μή μαζεύη τά εισιτήρια και έπειτα δεν τά έπιστρέφει εις τους κατόχους των και μάς άναγκάζη νά έκτιθέμεθα εις της σπρωξίεις των σκοπών του, διότι μόνον εις τχ ποιήματά του ήμπορούμεν νάνεχώμεθα νά μάς προτείνουν λόγην και νά μάς λέγουν ατίς εί;»

ΤΟ ΜΕΓΑΘΗΡΙΟΝ

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΜΑΣ

Άποχώρησεν

Όπλον κυβερνητικόν άγρευθεν έν τή πλατεία της Όμονοίας

Μοναρχουλιχ

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Τὰ ὑπερφυγικὰ ὄργανα ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν ἐν τῇ ἀκελευσίᾳ των καὶ τὰς ἀπειλάς καὶ τὰ ρεβόλλερ. Καὶ ὡς στάδιον τῶν ἀνδραγαθημάτων των ἐξέλεξαν τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας. Αὐτὴ ἡ πλατεῖα πάντοτε ἐδικαιολόγησε τὸ ὄνομά της.

×

Λίαν ἐπικαίρως ἀνεράνη πάλιν ὁ πολυπόθητος ἡμῶν Ποταγός. Κατὰ τοὺς Καίρους, οἵτινες μετὰ τοῦ κ. Κυριακοῦ ὑπῆρξαν οἱ Μαικήναι αὐτοῦ, εὐρίσκεται ἐν Παρισίοις ὅπου τιμᾶται καὶ δοξάζεται. Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Δήμιτσας ἐδιπλασίασε τὰ Γεωγραφικά, δι' ὧν καθ' ἡμέραν πλημμυρεῖ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων.

×

Μεταξὺ τῶν ἐπαίνων καὶ τῶν εὐμενῶν κρίσεων, ἃς ἀναφέρει ἡ συναδέλφος ὡς ἐπιδαψιλευθείσας εἰς τὸν Ἑλληνα περιηγητὴν, εἶπε καὶ ἡ ὡς ἐπίτηδες διὰ τὸν Ἀσμοδαίου γραφεῖσα γάλλου τινὸς γεωγράφου ἀποφανθέντος ὅτι θαυμάζει μὲν τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ποταγοῦ, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὸ κρίνῃ ὡς μὴ περιηγηθεὶς καὶ αὐτὸς τὰ μέρη αὐτῆς διήλθεν ὁ ἐκ Γορτυνίας Μάρκος Πῶλος. Ἡ γνώμη αὐτῆ τοῦ γάλλου σοφοῦ δὲν φαίνεται ἡμῶν κάρτα πολὺ διαφέρουσα κατὰ τὴν σατυρικότητα τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀσμοδαίου ἄλλοτε ἐκφραθείσης· ἀλλ' οὔτε ἡμῶν οὔτε τοῦ ἐν Παρισίοις κριτικοῦ ἡ κρίσις δύναται νὰ συγκριθῇ βεβκίως πρὸς τὰς γεωγραφικὰς γνώσεις τοῦ κ. Κυριακοῦ ἢ τοῦ κ. συντάκτου τῶν Καίρων.

×

Ὁ κ. Σηλυβριώτης ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν ἔδωκε τροφήν εἰς τὸν σατυρικὸν τύπον διὰ τῆς προσωρινῆς δημαρχίας του· ἀλλ' ἔκτιστε ἔθεωρεῖτο ὅτι ἐξέλιπε τῆς πολιτικῆς σκηνῆς, ἀναλαθὼν τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ τίμιον ἐπάγγελμα, καὶ ἐνθουσιώμεθα ὅτι μετὰ λύπης τὸν ἀπεχαιρέταμεν τότε· ἀλλ' αὐτὸς καὶ ἰδιωτεύων ἤδη πάλιν φρονεῖ περὶ ἡμῶν. Οὕτως ἐσχάτως ἐξέδωκε προκήρυξιν, ἐν ἣ ἀναγγέλλει εἰς τοὺς Ἀθηναίους ὅτι ἐξετέθη ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος καὶ νὰ προσέλθωσι νὰ κάμωσι τὰς ἐστάσεις των. Ἀριμῆδους νὰ κάμῃ τοιαύτην προκήρυξιν εἶνε συνήθως ὁ Δήμαρχος καὶ τὴν ἔκαμε κατὰ νόμον ἀλλ' ὁ κ. Σηλυβριώτης, ὡς σπεύδει νὰ προσθέσῃ, ὑποπτεῖται ὅτι ὁ δήμαρχος δὲν εἶνε τόσο δημοτικὸς ὅσον αὐτὸς καὶ φοβεῖται μήπως οἱ συμπολιτῆαι του δὲν λάθωσι γνώσιν τῆς προκηρυξέως του. Ἐπομένως ἐξασκῶν καίτοι μὴ πλέον δημαρχεῦων ἐξουσίαν, ἦν ἄλλοτε μόνον εἶχε, τοὺς εἰδοποιεῖ διὰ τὰ περαιτέρω. Κατ' ἀναλογίαν οἱ καυόμενοι ὑπάλληλοι δικαιούνται εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸν μισθὸν ἀντὶ τῶν διοριζομένων, οἱ μαθηταὶ νὰ διδάσκουν ἀντὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν, καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ ἐνεργῇ ὅλους τοὺς νόμους, νὰ συνάψῃ δάνεια καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ φόρους πρὶν ἀκόμη καταλάβῃ τὸ ὑπερφυγεῖν.

×

Οἱ φοιτηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἀπολέσαντες ἀπὸ δεκαπενθημερίας ἕνα ἐκ τῶν καθηγητῶν των καὶ ματαίως ζητήσαντες αὐτὸν ἐν τῇ φροντιστηρίῳ τοῦλάχιστον, ἠτοιμάζοντο ὡς ἐμάθαμεν νὰ δημοσιεύσωσιν ἐν ταῖς ἐφημερίσαι ἀγγελίαν ὑποσχόμενοι τὴν ἀνάλογον ἀμειβὴν εἰς τὸν εὐρόντα καὶ κομίσοντα. Ἀλλὰ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐγνωστοποιήθη αὐτοῖς ὅτι ὁ ζητούμενος ἐξέρχεται νύκτωρ μόνον καὶ περιπλανᾶται εἰς τοῦ Γιαννοπούλου, ὅπου δύνανται νὰ τὸν ἀνιχνεύωσι μετ' ἐπιτυχίας.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΝΝΙΝΟΥ

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΚΟΜΨΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΣΦΥΛΛΟΥ

Μεθ' ὅσα ἐλέγχθησαν καὶ ἐγράφθησαν περὶ τοῦ καλλίστου βιβλίου, ὁμοῖον τοῦ ὁποῖου κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν λαμπρότητα καὶ τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν ἴσως δὲν ἐξεδόθη ἔτι ἐν Ἑλλάδι, καὶ μετὰ τὸ κυνήγι τὸ ὁποῖον τοῦ κίνουον ἀπὸ τῆς προχθῆς ὅτε ἤρχισε νὰ πωλῆται ὀλαι αἱ Ἀθήναι, εἶνε περιττὸν νὰ σημειωθῇ τι πλέον πρὸς σύστασιν ἢ ἀγγελίαν του. Μία μόνον πληροφορία εἶνε ἀναγκαῖα: Πωλεῖται παρὰ τοῖς βιβλιοπώλαις Διπέχ, Βίλμπεργ, Κωνσταντινίδη καὶ Νάκη, εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ κ. Ν. Σπανοῦνη, καὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐφημερίδος, Ἐστίας, Ἐβδομάδος, Διαπλάσεως τῶν Παίδων καὶ Ἀσμοδαίου

ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ ΑΣΩΠΙΟΥ

Δεκαενέα ἔτη συμπληρῶναι διὰ τῆς ἐφεταινῆς του ἐκδόσεως τὸ Ἀττικὸν Ἡμερολόγιον. Δεκαενέα ἔτη εἶνε ἡ ἡλικία καθ' ἣν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἡ πνευματικὴ καὶ σωματικὴ δύναμις εὐρίσκειται εἰς τὸ μεγαλύτερον αὐτῆς σφρίγος καὶ ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ὑγιέστερος καὶ ἀφρονότερος κυκλοφορεῖ εἰς τὰς φλέβας ὁ χυμὸς τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ διὰ τὰ βιβλία καὶ τὰ περιοδικὰ εἶνε τὸ μακρότερον καὶ σχεδὸν ἀπροσπέλαστον ὄριον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φθάσῃ. Τὴν κοινὴν ὅμως ταύτην γνώμην πρὸ πολλοῦ διαφεύδει τὸ ΑΤΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ θαλερὸν διανύσαν ἤδη τοσαῦτα ἔτη καὶ τόσα ἀκόμη μέλλον νὰ διανύσῃ. Καὶ ἂν καὶ τόσον προὔχωρῃσεν εἰς ἡλικίαν καὶ τόσον παρήλλαξε καὶ τόσα νέα ὀνόματα καὶ πράγματα τὸ ἐπλημύρησαν, ἐν τούτοις εἶνε τὸ μόνον ἐκ τῶν τοιούτου εἶδους ἀναγνωσμάτων τὸ δικαιολογοῦν τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν διατήρησιν του.

GIBUS

GIBUS

ΕΝ ΤΩ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΩ

Σ. ΔΑΜΗΛΑ ΚΑΙ Σ^Α

Ἐχομίσθησαν χθὲς ἐκ Παρισίων ΠΙΛΟΙ ὁ ψηφιστὴ μεταξωτοὶ καὶ ΠΙΛΟΙ κλάκ (gibus) τελευταίου σχήματος καὶ ἀρίστης ποιότητος.

GIBUS

GIBUS

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Μικρὸν, μικρὸν, κομψὸν καὶ ἀπλοῦν, ἐν τῷ μικρῷ του δὲ σχήματι καὶ ὀγκῷ λύον τὸ πρόβλημα τοῦ ἐν τῷ ἐλαχίστῳ μεγίστου ὡς περιλαμβάνον πᾶσαν πληροφορίαν, ἥτις δύναται νὰ εἶνε χρησίμος ἐν τῷ κοινωνικῷ, τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ, ἐξεδόθη πρώτην φοράν ἐφέτος τὸ ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ τοῦ κ. Μ. Η. Πανᾶ, ἐν μόνον ἀσχημίζον αὐτὸ ἐλάττωμα ἔχον ὅτι ἀρχίζει εὐθὺς εὐθὺς μετὰ τὴν εἰσὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ ἐνόμισε μεταξὺ τῶν ἄλλων ὠφελιμωτάτων αὐτοῦ εἰδήσεων καὶ ὁδηγιῶν ἀναγκαῖας καὶ πληροφορίας περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἐνδοξοτάτου κ. Τρικούπη.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ "ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ,"

Εἰδοποιεῖ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου δίδει γάλα εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς τοῦ κτηνοτροφικοῦ Ἀγγ. Καρπᾶ, οὗς καθιστῆ προσεκτικὸς νὰ μὴ πληροῦσιν εἰς ὁδὴνα ἂν μὴ προσάγηται ἀπόδειξις ἐξωφλημένη ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ Γαλακτοκομείου. Ἡ διανομὴ δὲ τοῦ γάλακτος ἀπὸ τῆς πρώτης Δεκεμβρίου γίνεται δις τῆς ἡμέρας, τὴν πρωτὴν καὶ τὴν ἑσπέραν.

Τὸ γνωστότατον κάτωθεν τῆς μεγάλης οἰκίας Μελά

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΟΛΑ

εἶνε ἐπὶ τινῶν ἡμερῶν ἀποπέσαν ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος ἐδώκεμα. Ἀφθονεῖ ὑπὲρ ποτε εἰς τὴν τουργίαν ἀστασίαν ἀφ' ἧλλαις καὶ ὅτι ἄλλο δύναται νὰ κινήσῃ, εἴτε τὸ τραπέζι, ἄλλα καλλίτερα τὸν στόμαχον. Ἰῶν παρακαθημένων εἰς ἕνα καλὸ τραπέζι. Καὶ ἡμεῖς παρὰ τὴν πνευματικὴν κίνησιν, ἡ ἐτα τελευταῖον κατέλαβεν ὅλους πεττεύομεν καὶ προτιμῶμεν μόνον τὸ δεύτερον.